

DE NEUS IS WEG!

Een Antwerps folkloristisch blijspel

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE NEUS IS WEG!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/049
ISBN 9789038518312

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

UNISONO (S.A.B.A.M.)
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(12 à 22 spelers)

8 AGENTEN (Agent 1 is een man)

8 NEUZEN (Neus 4 is een vrouw)

COMMISSARIS

BRIGADIER

ROBERT, de eigenaar van de Poesje

DUITSER, toerist

2 BEDELAARS

De agenten en de neuzen kunnen zowel mannen als vrouwen zijn. De namen zijn dan aan te passen. Er zijn ook een groot aantal dubbelrollen mogelijk. Alles kan gespeeld worden met vier agenten en vier neuzen. Die kunnen ook een rol krijgen als bedelaar of als Robert of toerist. Er zijn dus enorm veel mogelijkheden wat bezetting betreft. De leeftijden zijn van weinig belang.

DECOR

Er wordt afwisselend in de zaal of voor het doek gespeeld en afwisselend op het podium.

Op het podium: het bureau van de commissaris. Aan de muur portretten van gezochte misdadigers. Daar kunnen bvb politici bij hangen. Uurroosters, verboden te roken, etc... Het bureau zelf staat vol met paperassen en een computer. Er staat een stoel voor de bezoeker voor het bureau. Mogelijk nog stoelen langs de wanden. Er is maar één in- en uitgang.

Eerste scène

In de zaal.

(Een komt op van achter het gesloten doek, een ander achter uit de zaal. Ze ontmoeten elkaar in de zijgang maar liefst in de middengang, bijna vooraan. Neus 1 heeft een plastic zakje bij.)

NEUS 1: Ziet eens aan, Julien (Julienne) Ook op wandel?

NEUS 2: Nee, nee, Martin (Martine) Ik ga naar de feestwinkel.

NEUS 1: Ha ja, ook voor ne neus?

NEUS 2: Natuurlijk, anders mag ik niet binnen, hé.

NEUS 1: Het is maar te hopen dat ze niet uitverkocht zijn. Ik heb de mijne al.

NEUS 2: Het was wel een goed gedacht van de voorzitter, hé, die neuzen.

NEUS 1: Dat ze daar nog niet rapper op gekomen zijn. We heten toch de Feestneuzen.

NEUS 2: Ja, en daarvóór heeft er nog niemand aan gedacht. Straf hé.

NEUS 1: Ik hoop maar dat ze er nog in voorraad hebben..

NEUS 2: Anders maak ik er zelf ene. Dat kan toch niet zo moeilijk zijn.

NEUS 1: Nee, maar degeen die ze verkopen zijn natuurlijk schoner. Meestal staat er ook nog een bril op, maar die kunt ge er af halen.

NEUS 2: Amai, dat gaat een feestje worden, zeg.

NEUS 1: Allemaal met zo ne feestneus.

NEUS 2: Vorig jaar was het thema ne rossekop.

NEUS 1: En het gevolg was dat de helft naar ander steden moest gaan. Hier waren de rosse pruiken al direct uitverkocht.

NEUS 2: En twee jaar geleden een groente, dat was plezant.

NEUS 1: Ja, origineel. Ik ging als een selder.

NEUS 2: Ik als een bloemkool.

NEUS 1: Ja, dat kan ik me nog herinneren. Ge botste overal tegen. En dan moest ge nog dansen met die ajuin.

NEUS 2: Dees jaar zal het toch plezanter zijn. Allemaal met zo een feestneus.

NEUS 1: Daarom heten we ook de Feestneuzen.

NEUS 2: Een plezante vereniging. Ik ben content dat ik er bij gekomen ben.

NEUS 1: Ja, wij zijn per slot van rekening eerlijk tegenover de leden.

NEUS 2: Wat wilt ge daar mee zeggen?

NEUS 1: Awel ja. Ander verenigingen zeggen dat ze een schaakclub of biljartclub zijn om regelmatig samen te komen om te feesten. Wij zeggen ten minste eerlijk dat we alleen maar samen komen om te feesten.

NEUS 2: En het grote voordeel is dat ge niet moet kunnen biljarten of schaken.

NEUS 1: Zelfs niet kunnen kaarten of dammen.

NEUS 2: Ik er wel eens een paar zien vogelpikken.

NEUS 1: Ja, ge hebt er altijd die eens iets anders willen doen dan alleen maar feesten.

NEUS 2: Komaan, ik moet rap zijn of de neuzen zijn uitverkocht.

NEUS 1: Ik heb de mijne al. *(opent het zakje en haalt de neus er uit. Zet hem op)*

NEUS 2: Dat is een doorsnee neus.

NEUS 1: Nee, nee, hij is niet doorgesneden. Hij is nog heel. Voel maar.

NEUS 2: Ik wil feitelijk zeggen dat het er ene is die ge overal ziet. Hebben ze er niks speciaals. Ne snotneus of zo?

NEUS 1: Maar op de mijne ga ik een grote wrat pakken.

NEUS 2: Ne snotneus: Dat is een gedacht. Bij de mijne laat ik er een grote plastieken snottebel uit hangen.

NEUS 1: Dan zijn wij tenminste origineel.

NEUS 2: En ik denk aan iet. Als ze hier uitverkocht zijn... er is nog een carnavalwinkel op de Minnebroedersrui.

NEUS 1: Ja, daar kunt je ook wel neuzen vinden.

NEUS 2: Dan kunnen we allemaal neuze-neuze doen.

NEUS 1: Als ge hem maar niet in andermans zaken steekt.

NEUS 2: In andermans zakken? Waarom?

NEUS 1: *(steekt de neus terug weg)* Zaken. Geen zakken.

NEUS 2: *(lachend)* En dat zegt ge zomaar voor uwe neus weg.

NEUS 1: Ik hoop dat ge er ne speciale vindt.

NEUS 2: *(idee)* Zeg... hoe zou ne curieureneuzemosterpot en feitelijk uit zien?

NEUS 1: Maar het moet een neus zijn. Gene mosterdpot.

NEUS 2: Maar we moeten wel verder zien dan onze neus lang is, hahaha.

NEUS 1: Weet ge wat origineel zou zijn? Een uitschuifbare neus.

NEUS 2: En dan?

NEUS 1: Dan kunt ge gaan als Pinokkio en liegen en die neus uitschuiven.

NEUS 2: Ook een goei gedacht. Maar ik moet nu echt voort maken. Tot op het feest morgen.

NEUS 1: Ja, tot op het feest. Als ge een wrat op uwe neus zet, kunt ge gaan als toverheks. Gaat ge zo?

NEUS 2: Dat ga ik nu niet eens aan uwe neus hangen. Ga gij maar als zalm.

NEUS 1: Als zalm. Waarom?

NEUS 2: Dan hebt ge het neusje van de zalm. Allee, de neus van de zalm.

NEUS 1: Ga maar rap eens rondneuzen of dat ge er nog ene vindt. Enfin, dat zeg ik zo maar langs mijn neus weg.

(Ze gaan ieder verder de zaal uit en achter het doek. Wuiven naar elkaar.)

NEUS 1: En als ge te laat komt voor ene, moet ge dat niet onder mijn neus wrijven.

NEUS 2: Ik ga al met de neus in de wind.

(Neus 1 gaat af naar achter in de zaal.)

NEUS 2: *(denkt nog even na)* Ik heb een gedacht. Een wijsneus! Ja, dat ga ik doen, een wijsneus. Als er dan iemand vraagt: waar is dit of dat. Dan wijs ik dat met mijne neus. Daarzie, zie toch verder dan mijne neus lang is, hahaha. Wat een schitterend gedacht. Martin de wijsneus. Vraag het maar aan de Martin. Die wijst het wel efkens. Ge moet zien naar waar zijne neus wijst. Hahaha.

(Gaat lachend af achter het doek.)

Tweede scène

Op het podium

(Het bureau van de commissaris. Die zit op de computer een spelletje te spelen. Men ziet het scherm niet, maar aan de uitlatingen van de commissaris is het duidelijk. Er komt agent(e)1 binnen. Die salueert.)

AGENT 1: Mijnheer de commissaris...

COMMISSARIS: Agent Dobbelaere...

AGENT 1: Excuseer commissaris...

COMMISSARIS: Is er iets, agent Dobbelaere?

AGENT 1: Een vreemd geval, commissaris.

COMMISSARIS: Vertel, agent Dobbelaere.

AGENT 1: Iemand komt aangifte doen van een verdwijning, commissaris.

COMMISSARIS: Een verdwijning, agent Dobbelaere?

AGENT 1: Jawel commissaris.

COMMISSARIS: Daar hebben we de formulieren Az-71-B toch voor, agent Dobbelaere.

AGENT 1: Maar het is een uitzonderlijk geval, commissaris.

COMMISSARIS: Zo, agent Dobbelaere. Wat is er uitzonderlijk aan dit geval?

AGENT 1: De man beweert dat zijn neus verdwenen is, commissaris.

COMMISSARIS: Zijn neus, agent Dobbelaere?

AGENT 1: Jawel, commissaris.

COMMISSARIS: Wie verliest nu zijn neus, agent Dobbelaere?

AGENT 1: *(buigt zich voorover, zachter)* En weet u wat het rare is, commissaris?

COMMISSARIS: Wat is het rare, agent Dobbelaere?

AGENT 1: *(kijkt nog even verstolen naar achter)* Hij heeft zijn neus nog, commissaris. Hij zegt dat zijn neus gestolen is, maar hij staat waar hij moet staan. Vindt u dat niet vreemd, commissaris?

COMMISSARIS: Dat is inderdaad heel raar, agent Dobbelaere.

AGENT 1: Mogen we in dit vreemde geval het formulier Az-71-B gebruiken, vroeg ik me af, commissaris.

COMMISSARIS: *(denkt even na)* Ik zal die zaak persoonlijk in handen nemen, agent.

AGENT 1: Dobbelaere, commissaris.

COMMISSARIS: Agent Dobbelaere.

AGENT 1: Jawel, commissaris.

COMMISSARIS: Breng hem hier binnen, agent Dobbelaere.

AGENT 1: *(salueert)* Jawel, commissaris. *(af)*

COMMISSARIS: *(kijkt naar de computer)* Ik heb al meer dan duizend punten. Vandaag kan ik mijn eigen record breken.

(Agent 1 komt binnen met Robert.)

AGENT 1: Mijnheer Van Cakenberghe, commissaris.

COMMISSARIS: Zo, mijnheer. Agent Dobbelaere vertelt me dat u een vreemde aangifte komt doen. Ik zal een ogenblik van mijn kostbare tijd aan u schenken. Vertelt u het maar.

ROBERT: Ik ben Robert Van Cakenberghe. Die naam zegt u natuurlijk iets.

COMMISSARIS: *(denkt even na, doet alsof hij het weet maar laat duidelijk zien van niet)* Van Caakkk... ja, natuurlijk... uiteraard... zeker.

AGENT 1: Mij zegt die naam wel iets.

COMMISSARIS: U kunt het aan mij overlaten, agent Dobbelaere.

AGENT 1: *(salueert)* Dank u, commissaris.

COMMISSARIS: En waarmee kunnen we u van dienst zijn, mijnheer Van Caak... *(onverstaanbaar)* murmelmurmel...

ROBERT: Het gaat om de Neus.

COMMISSARIS: Om de neus?

ROBERT: Ja, om de Neus.

COMMISSARIS: *(begrijpt er niets van)* Zo, de neus.

ROBERT: U weet wel, de Neus.

COMMISSARIS: *(vragend)* Zo zo, de neus. Wat is er met de neus?

ROBERT: Hij is weg.

(De commissaris kijkt enorm verbaasd naar Robert, duidelijk naar diens neus.)

COMMISSARIS: Weg, zei u?

ROBERT: Verdwenen. *(hij begint in zijn zakken te zoeken)* U moet hem toch kennen. Ik heb ergens een foto van hem...

(De commissaris kijkt naar agent 1 en brengt de hand aan de mond, met het hoofd knikkend naar Robert, het teken van dronken.)

AGENT 1: *(knikt dat hij het begrijpt, dan tot Robert)* Kan ik u iets te drinken aanbieden, mijnheer? Koffie? Bier? Water?

COMMISSARIS: Laat maar, agent Dobbelaere.

ROBERT: Natuurlijk heb ik die foto nu niet hier. Maar u weet wel wie ik bedoel.

COMMISSARIS: Om eerlijk te zijn... het is niet uwe neus waarover we het hebben? Toch?

ROBERT: Maar u weet toch wel... de Neus. Dé Neus!

(De commissaris staat recht en neemt agent 1 even terzijde. Ze praten zachtjes, maar verstaanbaar voor het publiek.)

COMMISSARIS: Hij is toch wel nuchter, agent Dobbelaere?

AGENT 1: Nee, commissaris.

COMMISSARIS: Zo. Weet je dat zeker?

AGENT 1: Dat heb ik hem gevraagd, commissaris. Maar nee, hij heeft ontbeten. Hij is dus niet meer nuchter. Dat beweerde hij toch.

COMMISSARIS: Zouden we hem een ademtest laten doen?

AGENT 1: Denkt u dat hij astma heeft, commissaris?

COMMISSARIS: Astma agent Dobbelaere? Waarom?

AGENT 1: Die ademtest...

COMMISSARIS: Om te zien of hij inderdaad nuchter is.

AGENT 1: Oh... u bedoelt... *(maakt ook het teken van drinken)*

ROBERT: En wat denkt de politie te doen?

COMMISSARIS: *(gaat weer zitten)* Wel, wij gaan de normale procedure volgen, zoals gebruikelijk is bij verdwenen neuzen.

AGENT 1: Hebben we daar een speciaal formulier voor, commissaris?

COMMISSARIS: Nog niet, agent Dobbelaere, nog niet. Laat het maar aan mij over. *(tot Robert)* En waar en wanneer heeft u die neus het laatst gezien?

ROBERT: Gisteravond nog. Toen heb ik hem na de voorstelling op zijn gewone plaats gehangen.

COMMISSARIS: *(heel verbaasd)* Op zijn gewone plaats, zo zo...

(Robert zucht, tast nog even in zijn zakken. De commissaris doet glimlachend teken naar agent 1 met vinger tegen slaap. Hij is gek. Agent knikt glimlachend.)

ROBERT: Maar deze morgen was hij weg.

COMMISSARIS: *(gespeeld begrijpend)* Een vliegende neus, dus.

AGENT 1: *(meewarig glimlachend)* Of hij had een lopende neus. *(doet beweging van lopen met de vingers)*

ROBERT: De anderen hingen er nog. De Schele, de Kop, den Bult, Belleke, Satan, don Djon...

(De commissaris en de agent kijken verbaasd naar Robert, dan naar elkaar, dan weer naar Robert. De agent, die achter Robert staat doet weer teken van "gek". Agent(e) 2 komt binnen.)

AGENT 2: *(saluëert)* Eén ogenblik, commissaris.

COMMISSARIS: Zeg het maar, agent Smeulders.

AGENT 2: De formulieren XB21-g zijn op, commissaris.

COMMISSARIS: En in het magazijn, agent Smeulders?

AGENT 2: Ook uitgeput, commissaris. En we hebben hier een geval van een verloren gelopen hond. De mevrouw wacht om aangifte te doen.

COMMISSARIS: Laat ze morgen terug komen, agent Smeulders. We hebben nu een belangrijke zaak in handen. Deze mijnheer Van... Van...

AGENT 2: *(kijkt naar Robert)* Maar... u bent toch Robert Van Cakenberghe.

ROBERT: Inderdaad.

COMMISSARIS: Jullie kennen elkaar?

AGENT 2: Natuurlijk. Wie kent mijnheer Van Cakenberghe niet?

(De commissaris en agent 1 bekijken elkaar even verbaasd.)

COMMISSARIS: Natuurlijk, natuurlijk.

AGENT 1: Vanzelfsprekend.

AGENT 2: *(tot Robert)* Is er een probleem, mijnheer van Cakenberghe?

ROBERT: En of. De Neus is weg.

AGENT 2: Wat?! Is de Neus weg? Dat zijn lappen, zeg.

ROBERT: Ik denk gestolen.

AGENT 2: Gestolen... wie zou... maar dat is een ramp!

(De commissaris en agent 1 kunnen helemaal niet meer volgen.)

ROBERT: Gisteravond heb ik hem op zijn plaats gehangen en vanmorgen...

AGENT 2: Foetsie?

ROBERT: Ja!

AGENT 2: En de Schele... en de Kop... en Belleke?

ROBERT: Die zijn er allemaal nog.

(Commissaris en agent 1 hoogste verbaasd. Bekijken de twee anderen onbegrijpend.)

AGENT 2: *(tot commissaris)* Daar moeten we toch werk van maken, commissaris.

COMMISSARIS: Daar... dat... ja, ik zei het juistekes ook al tegen agent Dobbelaere.

AGENT 2: En stuk Antwerpse folklore... gestolen. Afschuwelijk.

COMMISSARIS: Ja, dat zei ik ook al tegen agent Dobbelaere.

AGENT 2: Hoe pakken we dat aan, commissaris?

COMMISSARIS: Wel, laat ons beginnen met een persoons... ik wil zeggen neusbeschrijving.

AGENT 2: Dat is niet nodig. Iedereen in Antwerpen kent toch de Neus!

AGENT 1: Zeg, wacht eens... hebt ge het over de Neus van de Poesje?

ROBERT: *(tot commissaris)* Ja, ik heb de Poesje.

COMMISSARIS: Hebt ge een poesje? *(uitgesproken als katje)*

ROBERT: Natuurlijk. Daar in de Repenstraat.

AGENT 1: In de kelder.

COMMISSARIS: In de... *(begrijpt het nu)* Ha... ge wilt zeggen... de Neus is weg!

ROBERT: Dat zeg ik hier al een half uur. Eerst tegen die agent en nu tegen u.

COMMISSARIS: *(verwijtend)* Waarom hebt ge dat niet direct gezegd, agent Dobbelaere?

AGENT 1: Ik dacht dat ge het wel direct zou snappen, commissaris.

ROBERT: Is dat niet erg? We zijn pas weer begonnen en de Neus is weg.

COMMISSARIS: Dat kunnen we zo maar niet laten gebeuren.

ROBERT: Dus u maakt er werk van?

COMMISSARIS: Natuurlijk.

AGENT 2: Als ik u was, mijnheer Van Cakenbergh, zou ik de andere poppen achter slot en grendel zetten.

COMMISSARIS: Ja, sluit ze op. Ik wil zeggen... ja, sluit ze op.

AGENT 2: We moeten verhinderen dat ook de andere poppen gestolen worden.

COMMISSARIS: En we beginnen met een grote speractie. Controle aan de grensposten en zo.

ROBERT: Ik kan er dus op vertrouwen dat u alles in het werk stelt...

COMMISSARIS: Alles, mijnheer Van... Van...

ROBERT: Cakenbergh.

COMMISSARIS: Ja, het lag op het puntje van mijn tong.

Derde scène

In de zaal

(Voor het doek wandelt agent(e) 3 even over en weer, kijkt dan naar achter in de zaal waar Neus 3 verschijnt en naar voren loopt.)

AGENT 3: Helaba, helaba, wacht eens manneke, wat is dat?

NEUS 3: Wat is wat?

AGENT 3: Dat!

NEUS 3: Dat daar?

AGENT 3: Ja, dat daar.

NEUS 3: Dat blauw met een wit dak?

AGENT 3: JA! Dat blauw met een wit dak.

NEUS 3: Dat is mijne auto.

AGENT 3: AHA! En ge reed met uwen auto deze straat in.

NEUS 3: Ik zag hier een parkeerplaats.

AGENT 3: AHA! Ge zag hier een parkeerplaats. Maar hebt ge ook dat bord gezien aan de ingang van deze straat?

NEUS 3: *(kijkt)* Een bord?

AGENT 3: Ja, een rood rond bord met een witte streep in het midden.

NEUS 3: Ha, de liefdevolle kleuren. Ja, ik ben supporter van den Antwerp.

AGENT 3: AHA! Zozo! En weet ge wat dat bord wil zeggen?

NEUS 3: Wil dat bord iets zeggen?

AGENT 3: Ja, dat bord wil iets zeggen.

NEUS 3: Ik wist niet dat dat bord kon spreken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

